

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

R. B.,

proti
žalovanému

Státní tajemník v Ministerstvu zemědělství,
se sídlem Těšnov 17/65, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2018, č. j. 30904/2018-MZE-11001,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce byl ve služebním poměru na dobu neurčitou jako vrchní referent Státního pozemkového úřadu (dále jen „SPÚ“) na pobočce Opava. Ústřední ředitelka SPÚ rozhodnutím ze dne 16. 12. 2016, č. j. SPU 645736/2016, rozhodla s účinností od 1. 1. 2017 o zařazení žalobce mimo výkon služby z organizačních důvodů podle § 62 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě (dále také jen „zákon“), neboť na základě systemizace stanovené usnesením vlády č. 829 ze dne 21. 9. 2016 došlo ke zrušení žalobcova služebního místa a zároveň nebylo nalezeno vhodné služební místo, na něž by mohl být převeden. Zároveň rozhodla, že jeho plat činí od 1. 1. 2017 80 % jeho měsíčního platu, tedy 21 024 Kč měsíčně. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 7. 9. 2017, č. j. 32071/2017-MZE-11001, v němž doplnil odůvodnění prvostupňového rozhodnutí o závěr, že ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí nebylo volné žádné vhodné místo, na které by mohl být žalobce zařazen. Uvedené rozhodnutí napadl žalobce žalobou, kterou Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 16. 11. 2018, č. j. 11 Ad 27/2017-35, zamítl. Tento rozsudek byl potom ke kasační stížnosti žalobce potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 Ads 431/2018-37.
2. V návaznosti na výše uvedené rozhodnutí, kterým byl žalobce zařazen mimo výkon služby a s ohledem na skutečnost, že marně uplynula doba, po kterou byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů (tato doba činí v souladu s § 62 odst. 1 zákona o státní službě 6 měsíců), ústřední ředitelka SPÚ rozhodnutím ze dne 29. 1. 2018, č. j. SPU 058257/2018, skončila žalobcův služební poměr, a to podle § 72 odst. 4 písm. d) zákona o státní službě (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). V souladu s § 72 odst. 4 zákona následně služební poměr žalobce skončil dnem 1. 3. 2018 (odvolání proti němu nemělo v souladu s § 168 odst. 2 zákona odkladný účinek).
3. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které státní tajemník v Ministerstvu zemědělství rozhodnutím ze dne 25. 5. 2018, č. j. 30904/2018-MZE-11001, zamítl (dále jen „napadené rozhodnutí“).
4. Žalobce se s tímto výsledkem neztotožnil a proti uvedenému rozhodnutí podal k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu podle § 65 s. ř. s., která byla městskému soudu doručena dne 31. 7. 2018.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného

5. Žalobce v žalobě nejprve rekapituluje argumentaci, na níž je napadené rozhodnutí založeno; konkrétně že při rozhodování podle § 72 odst. 4 písm. d) zákona o státní službě služební orgán zkoumá naplnění pouze dvou podmínek pro své rozhodnutí, a to zda byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby, a dále to, zda marně uplynula lhůta, po kterou byl takto státní zaměstnanec mimo výkon služby zařazen, již marně neuplynula (viz § 62 odst. 1 zákona o státní službě). Tento přístup žalobce považuje za příliš formalistický, a to zejména v době, kdy rozhodnutí o zařazení žalobce mimo výkon služby

z organizačních důvodů bylo napadeno ve správním soudnictví a o podané žalobě dosud nebylo rozhodnuto.

6. Dále žalobce obecně namítá, že žalovaný i ústřední ředitelka SPÚ nesprávně hodnotili shromážděné podklady pro rozhodnutí (zde uvádí, že byl porušen § 2 odst. 1 a 3 a dále § 3 a § 50 odst. 4 správního řádu). Dále žalobce uvádí, že žalovaný nedostál svým povinností vyplývajícím z § 89 odst. 2 správního řádu.
7. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 7. 11. 2018 k podané žalobě uvedl, že v řízení o skončení služebního poměru není oprávněn znovu přezkoumávat již pravomocné rozhodnutí o zařazení žalobce mimo výkon služby z organizačních důvodů. Žalovaný se proto omezil pouze na zkoumání skutečností, které jsou relevantní pro rozhodnutí o skončení služebního poměru žalobce. Žalovaný se proto zabýval zejména tím, zda došlo k marnému uplynutí doby, po kterou byl žalobce zařazen mimo výkon služby (která podle § 62 odst. 1 může trvat nejvýše 6 měsíců).
8. Dále žalovaný konstatoval, že v řízení nebyla porušena výše uvedená ustanovení správního řádu.

III.

Posouzení žaloby

9. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
10. Žaloba není důvodná.
11. Městský soud předně konstatuje, že žaloba je napsána jen velmi obecně, z větší části je tvořena rekapitulací důvodů, na nichž je napadené rozhodnutí založeno, a to aniž by žalobce těmto důvodům nějak podrobně oponoval. Městský soud se tak mohl věnovat žalobcem uváděným skutečnostem pouze v míře obecnosti, v jaké je sám žalobce vznesl (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31). Zdejší soud připomíná, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128). Na tomto místě je také vhodné připomenou závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, který rozsudku ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78 (publikován pod č. 2162/2011 Sb. NSS), uvedl, že žalobní bod „*je projednání působitý v té v té míře obecnosti, v níž je formulován, a případně – v mezích této formulace - v průběhu řízení dále doplněn. K tomu je ale třeba dodat, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují.*“ (bod 32 rozsudku).
12. Za relevantní námitku proti napadenému rozhodnutí lze podle městského soudu považovat pouze námitku příliš formalistického posouzení podmínek pro rozhodnutí o ukončení služebního poměru podle § 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě. Žalobce upozorňuje, že žalovaný při rozhodování podle uvedeného ustanovení hodnotil pouze skutečnost, zda

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

bylo vydáno pravomocné rozhodnutí, kterým byl žalobce zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů, a dále, zda došlo k marnému uplynutí lhůty 6 měsíců, po kterou byl takto mimo službu zařazen; nepřihlížel ale k jiným skutečnostem. Dále v této souvislosti námitku, že žalovaný (resp. ústřední ředitelka SPÚ) měl vyčkat do doby, než soud rozhodne o žalobě proti rozhodnutí o zařazení žalobce mimo výkon služby z organizačních důvodů (viz shrnutí v bodě 1 shora).

13. Městský soud předně uvádí, že ústřední ředitelka SPÚ nebyla povinna vyčkat na výsledek soudního řízení o žalobě proti rozhodnutí, kterým byl žalobce zařazen mimo výkon služby. Toto rozhodnutí vydané dne 16. 12. 2016 podle § 62 odst. 1 zákona o státní službě bylo v souladu s § 168 odst. 2 zákona o státní službě ve spojení s § 74 odst. 1 správního řádu předběžně vykonatelné. Žalobce byl tudíž v souladu výrokem I. tohoto rozhodnutí zařazen mimo výkon služby s účinností od 1. 1. 2017. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo následně rozhodnutím ze dne 7. 9. 2017 zamítnuto. Obě rozhodnutí nabyla právní moc dne 16. 10. 2017. Následně po vydání rozhodnutí o odvolání bylo zahájeno řízení o skončení služebního poměru podle § 72 odst. 1 písm. d) zákona, v jehož rámci bylo vydáno prvostupňové i napadené rozhodnutí. Už jen z této rekapitulace je zřejmé, že v řízení o skončení služebního poměru bylo rozhodováno na podkladě dřívějšího rozhodnutí o zařazení žalobce mimo výkon služby, které v té době již bylo v právní moci. Tímto rozhodnutím tedy byly služební orgány v řízení o skončení služebního poměru vázány (srov. § 73 odst. 2 a rovněž § 57 odst. 3 správního řádu). Služební orgány tedy nebyly povinny vyčkat rozhodnutí soudu o žalobě směřující proti tomuto rozhodnutí. Žaloba podle § 65 s. ř. s. je zvláštní prostředek ochrany proti pravomocnému rozhodnutí správního orgánu, který obecně nemá odkladný účinek (viz § 73 odst. 1 s. ř. s.); odkladný účinek nicméně může být takové žalobě přiznán (viz § 73 odst. 2 s. ř. s.) Městskému soudu je nicméně z jeho úřední činnosti známo, že žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2017, č. j. 32071/2017-MZE-11001, o které bylo vedeno u zdejšího soudu řízení pod sp. zn. 11 Ad 27/2017, nebyl odkladný účinek přiznán.
14. Dále se tedy městský soud zabýval námitkou, že žalovaný a před ním ústřední ředitelka SPÚ příliš formalisticky posoudili splnění podmínek pro rozhodnutí podle § 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě.
15. Podle § 62 odst. 1 zákona o státní službě v rozhodném znění, *[n]emůže-li být státní zaměstnanec v případech uvedených v § 61 odst. 1 písm. b) až h) nebo § 61 odst. 2 písm. a) převeden na jiné služební místo, protože žádné vhodné není volné, nebo nemůže-li být v případech uvedených v § 70 odst. 3 zařazen na volné služební místo, zařadí se mimo výkon služby, nejdéle však na 6 měsíců.*
16. Podle § 72 odst. 1 písm. d) zákona, *[s]lužební orgán rozhodne o skončení služebního poměru, uplynula-li marně doba, po kterou byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů.*
17. Městský soud nejprve konstatuje, že žalovaný skutečně v napadeném rozhodnutí v úvodu části obsahující vlastní vypořádání odvolání (str. 6) vymezuje způsob, jakým má být rozhodováno v řízení podle § 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě (resp. co má být v tomto řízení zkoumáno), na který žalobce upozorňuje a který považuje za příliš formalistický. Žalovaný zde uvádí konkrétně následující: „*Služební orgán tedy v rámci řízení o skončení služebního poměru pouze zkoumá, zda bylo vydáno pravomocné rozhodnutí, kterým byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby a dále skutečnost, zda došlo*

k marnému uplynutí doby, po kterou by státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů, která činí dle § 62 odst. 1 zákona o státní službě 6 měsíců. Skutečnosti, které se vztahují a které byly prokazovány v řízení o zařazení státního zaměstnance mimo výkon služby, nemusí být tedy pro rozhodnutí o skončení služebního poměru relevantní a služební orgán není povinen se těmito skutečnostmi dále zabývat.“

18. Takto vymezený rozsah zkoumání podmínek pro rozhodnutí podle § 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě by se skutečně – alespoň bez další konkretizace – mohl zdát poněkud formalisticky úzký. Městský soud proto podrobněji vymezí, jaké podmínky mají být při rozhodování podle uvedeného ustanovení zákona zkoumány.
19. Městský soud na tomto místě konstatuje, že pokud je státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů podle § 62 odst. 1 zákona, děje se tak proto, že v daném čase nemůže být převeden na jiné služební místo, neboť pro něj není žádné služební místo vhodné. Dále je stanovena doba 6 měsíců k tomu, aby pro státního zaměstnance mohlo být takové vhodné služební místo nalezeno (takové služební místo se může v uvedené době např. uvolnit nebo jinak objevit), až poté má být případně služební poměr podle § 72 odst. 1 písm. d) zákona ukončen.
20. Z uvedené rekapitulace je zřejmé, jaký je účel dané zákonné konstrukce. Státnímu zaměstnanci, pro kterého v dané době není žádné vhodné služební místo, a který tudíž musí být podle § 62 odst. 1 zákona zařazen mimo výkon služby, se poskytuje beneficium jakési *ochranné doby* 6 měsíců. Služební poměr mu tedy nemůže být ukončen bezprostředně poté, co opustí své dosavadní služební místo, ale je třeba během následujících 6 měsíců sledovat, zda se neuvolní (či se jinak neobjeví) jiné vhodné služební místo, na které by mohl být zařazen. Až poté, co tato *ochranná doba* marně uplyne, má být služební poměr takového státního zaměstnance podle § 72 odst. 1 písm. d) zákona skončen. Zákon v uvedeném ustanovení předpokládá, že ke skončení služebního poměru má dojít po *marném uplynutí* doby šesti měsíců stanovené v § 62 odst. 1 zákona. Tato doba přitom uplyne *marně* pouze v případě, že ve stanovené době skutečně nebylo nalezeno žádné vhodné služební místo, na které by mohl být státní zaměstnanec zařazen. Naopak tato doba *marně* neuplyne v případě, že takové vhodné služební místo existovalo (bylo nalezeno), nicméně nebylo státnímu zaměstnanci nabídnuto.
21. S ohledem na právě řečené tedy městský soud konstatuje, že je nezbytné, aby služební orgány, které rozhodují o skončení služebního poměru podle § 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě, zkoumaly nejen formální naplnění zákonných podmínek, tedy skutečnost, zda byl státní zaměstnanec podle § 62 odst. 1 pravomocně zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů a zda tento stav trvá již 6 měsíců, jak by se mohlo zdát z výše citované pasáže napadeného rozhodnutí. Tyto služební orgány jsou povinny zkoumat i to, zda skutečně během doby 6 měsíců, po kterou byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby, nebylo k dispozici jiné vhodné služební místo, na které by mohl být zařazen. Pokud by příslušné služební orgány tuto otázku nezkoumaly, potom by své rozhodnutí zatížily vadou nepřezkoumatelnosti.
22. Městský soud se tedy dále na základě výše vymezené žalobní námitky zabýval otázkou, jestli žalovaný a před ním ústřední ředitelka SPÚ při svém rozhodování zkoumali, zda v době 6 měsíců, po kterou byl žalobce zařazen mimo výkon služby, nebylo k dispozici jiné vhodné služební místo, na které by mohl být zařazen. Dospěl přitom k závěru, že uvedené služební orgány takové posouzení provedly. Z odůvodnění prvostupňového

rozhodnutí na str. 2 a 3 vyplývá, že ústřední ředitelka SPÚ takového posouzení provedla, když vycházela z přehledu neobsazených služebních míst u SPÚ v období od 1. 1. 2017 do 30. 6. 2017 (tedy v době oněch 6 měsíců, po které byl žalobce zařazen mimo výkon služby); současně uvedla, z jakých důvodů nebyla volná služební místa pro žalobce vhodná, a nebyla mu tudíž nabídnuta. Toto posouzení bylo poté dále rozvedeno v napadeném rozhodnutí na str. 7 a 8.

23. Žádné konkrétní námitky směřující proti tomuto posouzení žalobce v žalobě nevznese; městský soud se tedy dále zákonností jeho provedení ze strany služebních orgánů nezabýval.
24. Městský soud se nemohl dále samostatně zabývat námitkou shrnutou v bodě 6 shora; jedná se pouze o odkaz na obecná ustanovení správního řádu; z takto formulované námitky nelze seznat, co konkrétně žalobce žalovanému vytýká a co konkrétně by měl městský soud přezkoumávat.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

25. Vzhledem k tomu, že městský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož žalobce neměl ve věci úspěch, nepřiznal mu soud náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který měl ve věci plný úspěch, potom nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti. Ani jemu tudíž městský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 23. července 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.